

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῃν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

Καὶ πάλιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος Ἀπὸ Παυλῶ

Ν ^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ξεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι αμαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισ ου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσ μοι

Ε^{Πα} κ βα θε ων ^Με κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

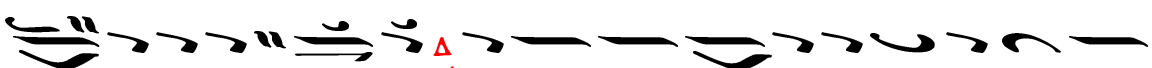
φω νη ν της δε η σε ω ως μου

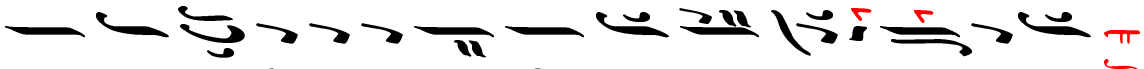
Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

 ε ε ε ε στιν

Γ^{Πα} ε νε θλι ων τε λω με νων τω α ναι δε στα

 τω ς ς Η η ρω δω ^Δ της α σελ γως ορχηστριδος ε πλη

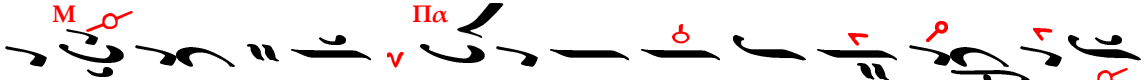
 ρω το η δι ι α α θε σις τω ο ο ο ορ κω

 τω γαρ Προδρο μω η Κε φα λη α α α πο ο

 ο τμηη θει σα ^Δ ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε

 ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις

 α να α κει με ε ε ε νοις ω ω συμπο σι ς ^{Νη}

 ς μι ση η τω ^Μ α νο σι ωρ γη η μα α τος ^{Πα}

 και μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η η ρως αλλ

 η μεις τον Βα πτι ι στην ^Δ ως εν γεν νη τοις γυ

 ναι κων μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α ^{Κε}

 α α α α α ^Δ ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα α κα ^{Πα}

 ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Γε νε θλι ων τε λω με νων τω α ναι δε στα

τω ω ω Η η ρω δω της α σελ γωσ ορχηστριδος ε πλη

ρω το η δι ι α α θε σις τω ο ο ο ορκω

τω γαρ Προδρο μω η Κε φα λη α α α πο ο

ο τμη η θει σα ως ο ψω νι ο ον ε φε ε ε

ρε ε ε ε το ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οις

α να α κει με ε ε ε νοις ω ω συμ πο σι ω

ω μι ση η τω α νο σι ω γη η μα α τος

και μι ι αι αι φο νι ι ας πλη η η η ρωσ αλλ

η μεις τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ

ναι κων μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α α

α α α α α ε πα ξι ι ι ως τι μωντες μα ακα

ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

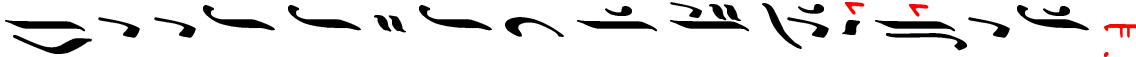
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ^Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ ^Δ
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

 ^Π
υ ρι ι ι ον

^{Πα}
Ω ^Π
ρ χη σα το η μα θη τρι α τς παμ πο νη

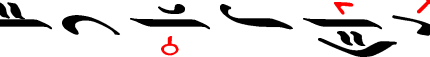
 ^Δ ^Δ
ρς ς ς δι ι ι α α βο λς και την Κε φα λην σς

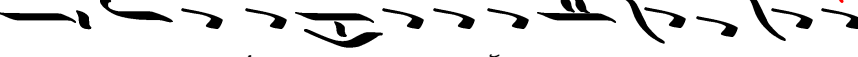
 ^Π
Προδρο με μι σθο ο ον α φει ει λε ε ε ε το

 ^Π
ω συμ πο σι ι ς πλη η ς ς ς αι αι μα α α

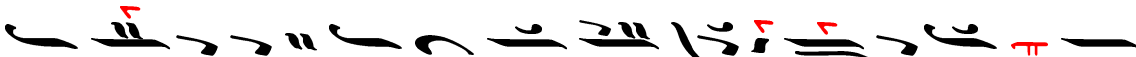
 ^Δ ^Δ ^Δ
των ^Δ ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

 ^{Πα} ^Π
νο ο ο ο με ψε ευ δς εκ γο ο ο ο νε

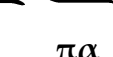
 ^Δ ^Δ ^Δ
ει δε και ω μο σα α ας μη ε ευ ω ω ω ρ κη

 ^{Πα} ^Δ ^Π
η η η σας ^Δ κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε πι ι

 ^Δ ^Δ ^Δ
ι τυ υ υ χειν ^Δ και μη α λη θευ σαν τα την Κα ραν τς

 ^Π ^Π
Προδρο ο μς ς ς α πο ο τε ε ε ε μιν ^Π αλλ

 ^Δ ^Δ ^Δ
η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ^Δ ως εν γεν νη

 ^Δ ^{Πα} ^Δ ^Δ
τοις γυ ναι κω ω ων μει ει ζο ο ο να ^Δ ε πα

 ^Π ^Π
ξι ως τι μω ωντες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σων των

α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του

Ω ρ χη σα το η μα θη τρι α τς παμ πο νη

ρς ς ς δι ι ι α α βο λς και την Κε φα λην σς

Προδρο με μι σθο ο ον α φει ει λε ε ε ε το

ω συμ πο σι ι ς πλη η ς ς ς αι αι μα α α

των ει θε μη ω μο σας Η ρω ω ω δη α α

νο ο ο ο με ψε ευ δς εκ γο ο ο ο νε

ει δε και ω μο σα α ας μη ε ευ ω ω ω ρ κη

η η η σας κρειτ τον γαρ ψευ σα μενον ζω ης ε πι ι

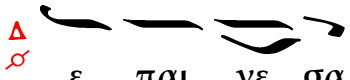
ι τυ υ υ χειν και μη α λη θευ σαν τα την Κα ραν τς

Προδρο ο μς ς ς α πο ο τε ε ε ε μιν αλλ

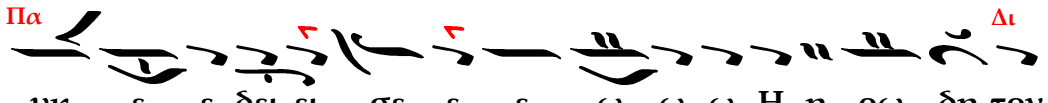
η μεις τον Βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη

τοις γυ ναι κω ω ω ν μει ει ζο ο ο να ε πα

ξι ως τι μω ω ντες μα α κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

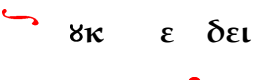
Στίχ. ε'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

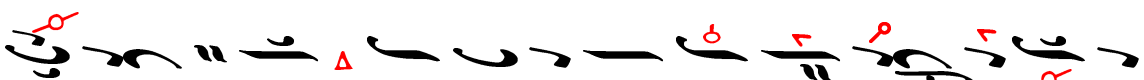
Ο^{Πα}^{Δι}
υκ ε ε δει ει σε ε ε ω ω ω Η η ρω δη τον

^{Πα}
της μοι χει ει ας ε λε εγ χον δι ε ε ρω ω τα σα α

τα νι ι κον και οι οιστρον θη η η λυ υ υ μα α νι

ας θα α να α τω κα τα κρι ι ι ναι
ε δει

σε τδ τδ την παν τι μον Κα α ραν πα ρα νο μω ω

γυ ναι αι κι δι ορ κον ορ χη η σε ε ως πα

ρα δδ υ ναι σφα α λε ε ε ρως ω πω ως

ε ε τολ μη η η σας τοι υ τον φο ο νο ο ον τε ε

^{Δι}
λε ε εσαι πως δε υ κα τε φλε χθη Η α σελ

^{Πα}
γης ορ χη η η στρι ι ι α ε εν με ε σω τδ υ

^Δ
υ συ υ υμ πο ο σι ι ι υ ε πι πι να κι

βα α στα α α ζυ σα τα α α αυ την αλλ η μεις

^Δ
το ον Βα α α πτι ι ι στην ως εν γεν νη τοις γυναι

^{Κε}^{Πα}
κων μει ει ει ζο ο ο ο να ε πα ξι ως τι

μω ων τες μα ακα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

Π Πα Δι
α α α λιν Η ρω δι ι ας μαι αι αι

Πα
νε ε ε ε ται πα λι ι ι ιν τα α ρα α α α α

Δι
α ατ τε ε ε ε ται ω ο ορ χη μα α δο ο

Πα
λι ι ι ι ον και πο τος με ε ε τα δο ο ο ο

Κε
λθ θ ο Βα πτι στης α πε τε ε εμνε ε το ο

Πα
ο ο ο ο ο ο ο ο ο και Η ρω δης ε ε τα

ρα α α α α α α α ατ τε το πρε σβει αιαις Κυ

ρι ε ε τθ θ θ σθ θ θ Προ ο δρο μθ την ει ρη νην

πα ρα α σχθταιαιςψυχαι αι αις η η η η μων

Ἦχος Πα

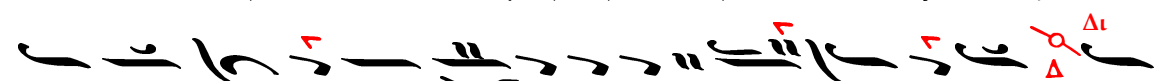
Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Γ Πα
ε νε θλι ων τε λου με νων του α ναι δε στα

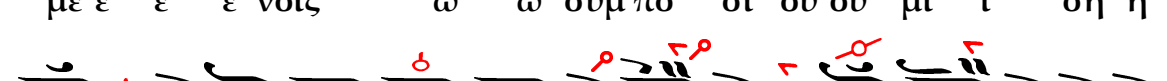
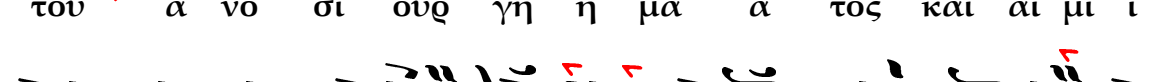
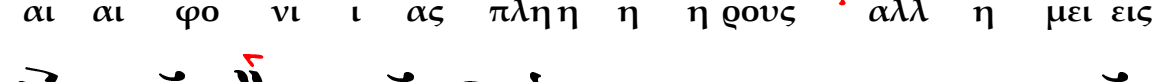
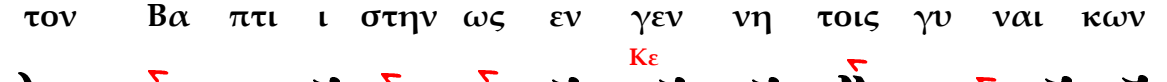
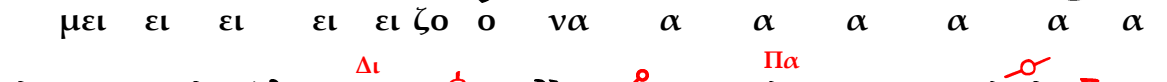
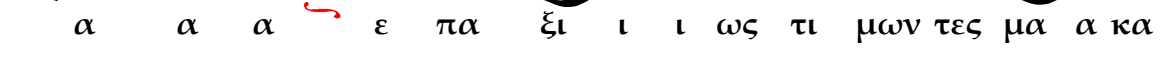

 του ου ου Η η ρω ω ω δου της α σελ γους ορ χη στρι

 δος ε πλη ρου το η η δι ι α α θε σι ις του

 ο ο ο ορ κου του γαρ Προ ο δρο ο ο μου η κε

 φα λη α α α πο ο ο τμη η θει ει ει σα ως

 ο ψω νι ο ον ε φε ε ε ε ρε ε ε ε το
 Πα

 ε πι πι ι να α κι ι ι τοι οισ α να α κει

 με ε ε ε νοις ω ω συμπο σι ου ου μι ι ση η

 του α νο σι ουρ γη η μα α τος και αι μι ι

 αι αι φο νι ι ας πλη η η ρους αλλ η μει εις

 τον Βα πτι ι στην ως εν γεν νη τοις γυ ναι κων

 μει ει ει ει ει ζο ο να α α α α α α

 α α α ε πα ξι ι ι ως τι μων τες μα α κα

 ρι ι ι ζο ο ο ο μεν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν Παρασκευῇ τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Νη}
 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

ναστωναι ω ω ω νων α μη ην
 Π^{Nη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου το ο κον πα αν
 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω με
 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν
 σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α προς γεν
 νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα μη
 δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ μο
 ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας ου
 σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω α
 αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο πα
 α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η ναι τας ψυ χα ας των ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 ντω ων σε ε ε ε

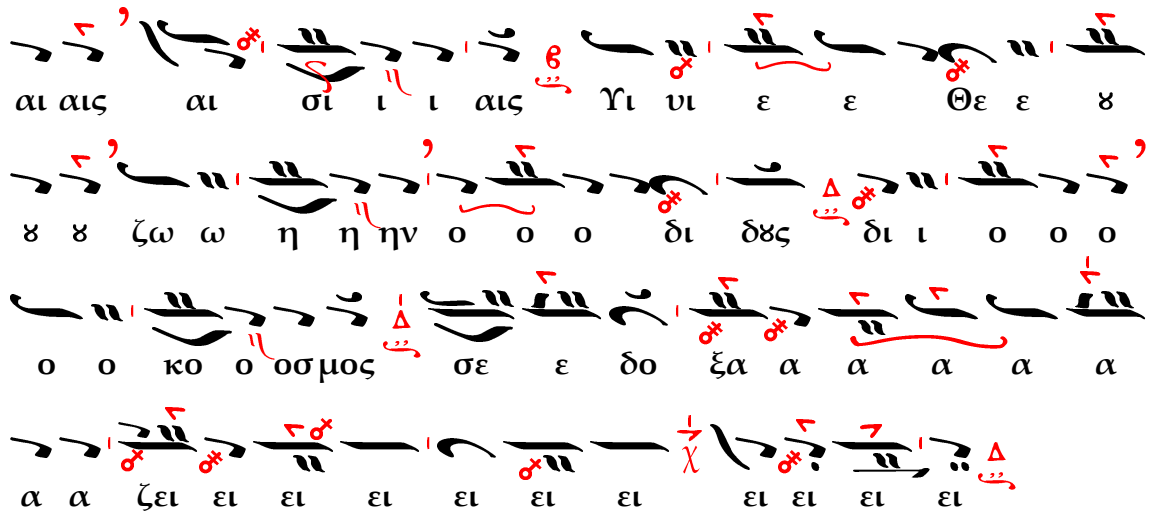
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

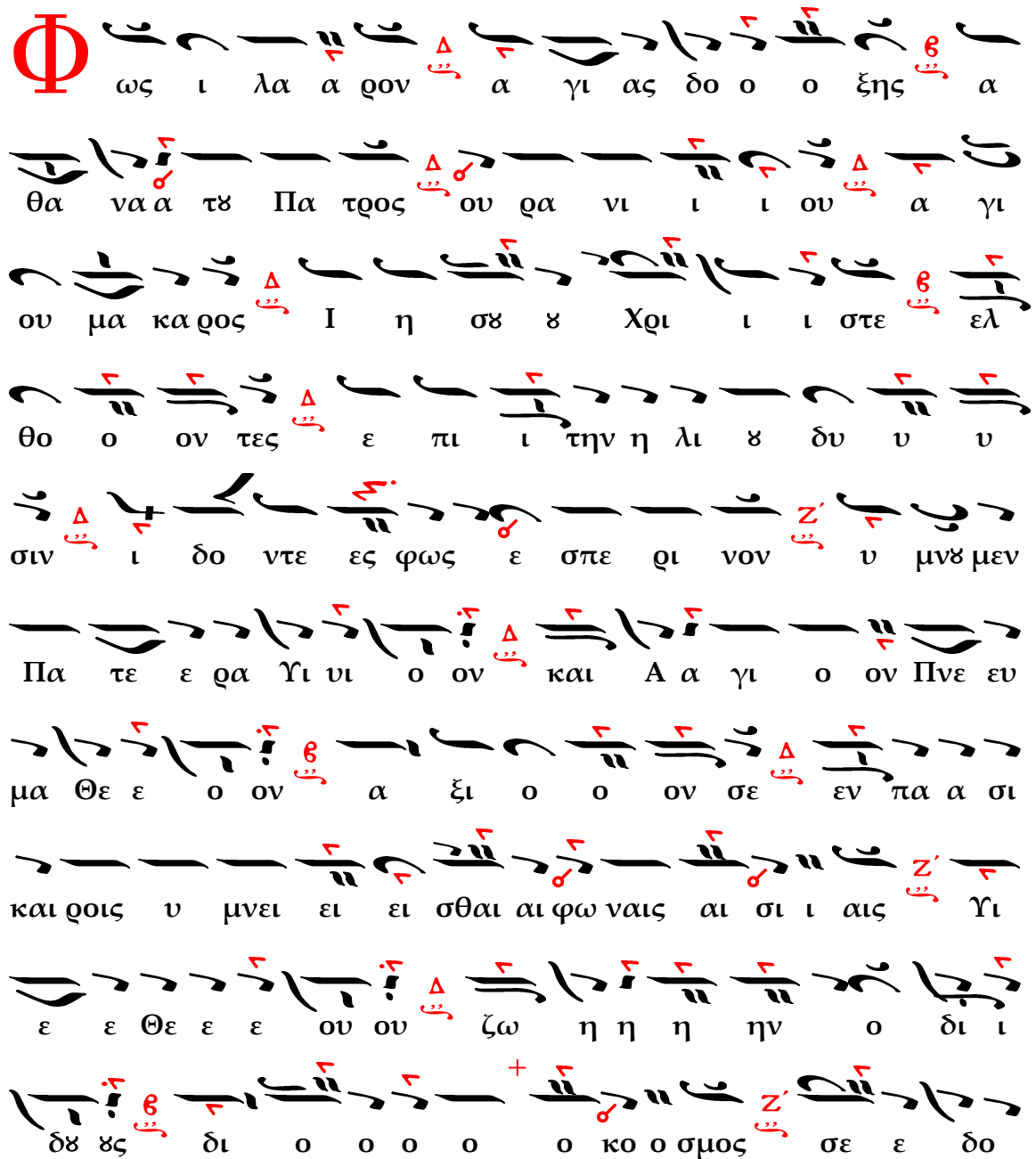
Ἦχος Δι-Θ.

Φ ὦς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

— — — — — Δ
ξα α α ζει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε
ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ
τρω σαι αι με

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε
ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος β'. Γα
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Νη
Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε ο
ος σθ προ φθα σει με ε ε ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. μ' 1, μ' 17, μ' 8, μ' 20, νδ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1).

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνετε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς

πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἧ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγινωτε οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. δ' 7. ε' 1).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἄσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἄσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὁδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἄνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ῥΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

ῥΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

ῥΕτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

ῥΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

ῥΕτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ῬΟ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ῬΟ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

ῬΟ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ῬΟ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ^{Πα} ι σε κα λε σω ω μεν **Μ** Προ φη η η η η
τα ^{Π ρ} Α γ γε λον Α πο στο λο ον η Μα α α ρ
τυ υ υ υ ρα ^{Π ρ} Α γ γε ε λον ο τι ως Α σω μα
το ο ο ος δι ι η η η ξας ^{Π ρ} Α πο στο ο λον ο τι
ε μα **Μ** θη η τευ σα ας τα ε ε ε ε θνη ^{Π ρ}
Μα α α α α ρ τυ ρα α δε ²² ο τι σθ η
κε φα α λη υ πε ερ Χρι στς ε ε τμη η η η
θη ^{Π ρ} αυ τον ι κε τευ ε Ε λε η θη ναι τας ψυ
χα α ας η η η η μων ^{Π ρ}

Τ^{Πα} ης α πο τμη θει σης κε φα λης τς Προ ο δρο ο ο
μς ^{Π ρ} τα μνη μο συ να τε λε ε ε σω ω ω ω
μεν ^{Π ρ} πο τε μεν ε πι πι να κι ²² εκ βλυ ζς ε
σης αι αι αι αι αι αι αι μα τα ^{Π ρ} νυ νι δε
εν τοις πε ρα α σι προ χε ε ση ης ι α α α

μα α α α τα

Πα
Σ η με ρον η α νο σι ρο γο τρο ο πος μη η τηρ

τς φο ο ο ο ο ο ο ο νς την εξ α νο μς

συμ πλο κης α αυ της παν α σελ γη η η θυ υ

γα τε ε ε ε ρα κα τα τς παν των των Προ φη η

των θε ο προ κρι τς μει ζο ο νος φο νο τρο πω

συμβς λη ε σκευ ω ω ρη η η η το τς γαρ

ε χθι στς Η ρω ω ω δς τε λην τος συμ πο σι ι ον

τς ε αυ τς α θε μι τς γε ε νε ε θλι ι ς

μεθ ορ κς αι τη σα ασθαι πα ρε σκευ α α σε την

θαν μα το βρυ τον τς θε ο κη ρυ κος τι μι αν κε ε

ε ε ε φα α α α λην ο και τε τε λε κεν ο

πα ρα α φρων θυ με λι κς ορ χη μα α τος δς αυ

την α ντι μι σθο ο ο ον ε ε ευ ορ κι ι ας

χα α α ριν ο μως ςκ ε παυ σα το ο μυ στης της

Χρι στϑ ϑ πα ρϑ σι ι ι ι ι ας π ϩ την θε ο
 στυ γη η μι ι ι ξιν α αυ των ϩ ϩ και με τα το τε λος
 στη η λι ι τε ευ ειν ϩ ϩ αλλ ε λε ε εγ χω ων
 ε βο ο ο ο α ϩ ϩ εκ εξ ε στι σοι οι λε ε γων
 μοι χε ε ευ ει ειν ϩ ϩ τϑ α δελ φϑ ϑ ϑ ϑ Φι λιπ πϑ
 την γυ υ ναι αι αι κα ϩ ϩ ω γε νε θλι ϑ προ φη το ο
 κτο ο νϑ και Αι μα των γε ε ε μο ο ον τος συ υμ
 πο σι ι ι ι ϑ ϩ ϩ η μεις δε ευ σε βο φρο ο ο νως εν
 τη α πο το μη τϑ ϑ Προ ο δρο ο μϑ ϩ ϩ λευ χει
 μο νϑ ϑ ϑ ν τε ϑ ε ο ρ τα α σω ω ω ω μεν ϩ ϩ ως
 εν ευ ση μω η η με ε ε ρα α γαλ λι ω ω ω ω
 με ε ε ε νοι ϩ ϩ και Αι τη σω με θα α τϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ το ο ον ϩ ϩ εξ ευ με νι σαι τη Τρι ι α α α
 δι ϩ ϩ των πα θων της α τι μι ας ρυ σα α σθαι η η
 μας ϩ ϩ και σω σαι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων ϩ ϩ

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Τ^{Πα} ης α νο μη πρα ξε ε ως τας ε λεγ χος εκ φυ
γειν ο Η ρω ω δη ης β ε λη η θεις την κε φα
λην σ ε Προ ο δρο ο με πα ρα νο ο μω γυ
ναι αι κι πα ρε δι ι δσ σφα α λε ε ε ρως
ε γαρ ε πε γνω ο δει λαι αι ος στη λι τε ευ ω ων
ε ε α αυ τον ε πι δι σκ πε ε ρι ι φε
ε ε ε ε ρω ων α α αυ την αλλ ως α γνει
ας πρα κτι κος δι δα α α σκα α α α λος και
με τα νοι οι οι ας ο δη γο ος σω ω τη η η η
η ρι ι ι ι ος πρε σβε ευ ε Βα πτι στα α α α
τω ω Χρι ι στω εκ των πα θων της α τι μι ας λυ
τρω σα ασθαι η η μα α α ας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

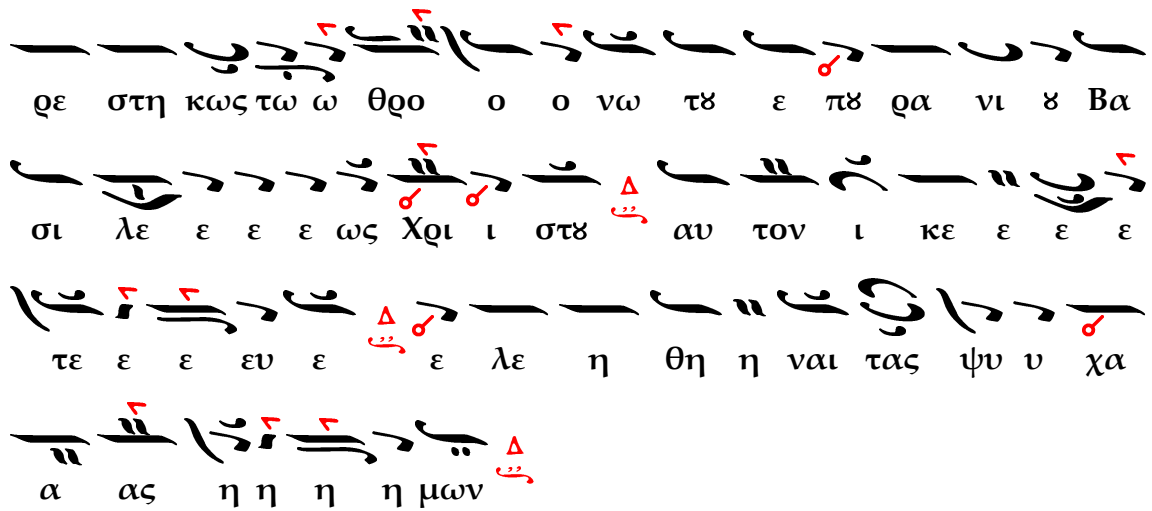
Ἦχος Πά Πα ρ

Καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ νας
των αἰ ὡ νων ἀ μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε
ος την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος
το αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω
ω ων

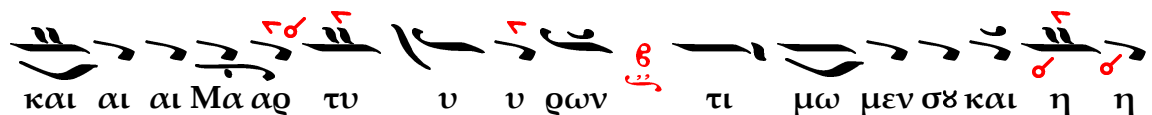
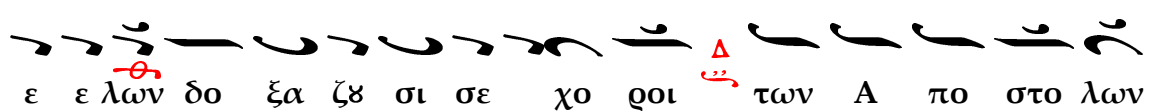
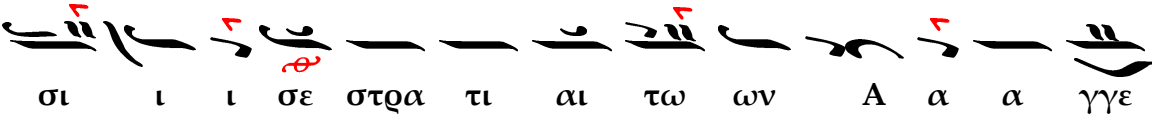
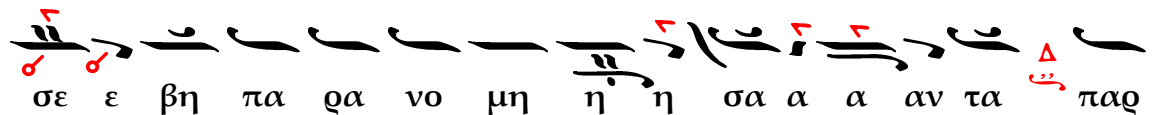
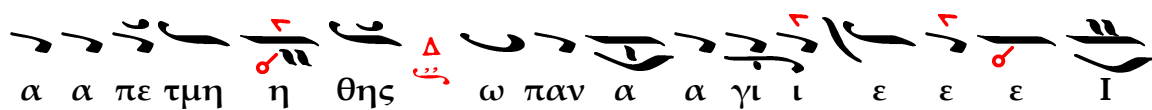
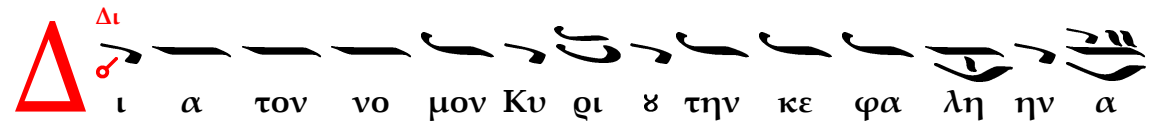
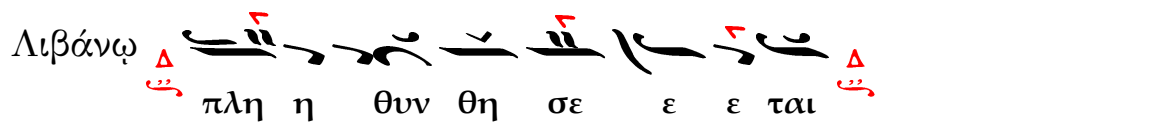
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι Θ

Της με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η Βα πτι ι
στα εκ τμη θεις σθ την κα ραν την γη ην η γι
ι α α α σας ο τι τον νο μον τθ Θε ο τοις πι
στοι οις ε τρα α α νω ω ω ω σας και πα ρα
νο μι ι α αν εξ η φα α α νι ι ι ι σας ως πα

Στίχ. α'. Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ

Τρι α α δα την σε στε φα νω σα α σαν Προ δρο με
μα α κα α α ρι ι ι ι ε

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
και ελ πι ει

ει ει επ α αυ τον

Ο εκ Προ φη τς Προ ο φη η η της και μει ζων

Προφη τω ων γε νο ο ο με ε ε ε νος εκ κοι

λι ας Μη τρος ο η γι α α σμε ε ε νος εις υ

πρς γι α α αν Κυ ρι ι ς ση μερον υπ α νο

μβ βα σι ι λε ε ε ως την κα ρα α αν α α α

πε ε τμη η η θη και την α σε μνωσ ορ χη σα

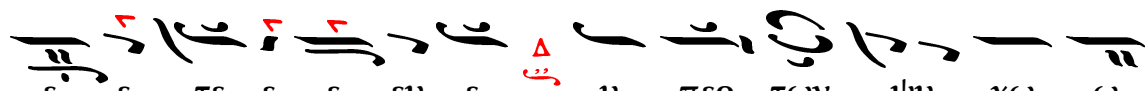
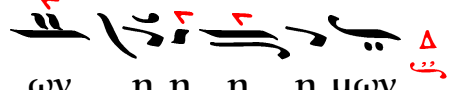
με νη ην κο ο ο ρην τρα νως και προ της εκ το ο

μης και με τα την εκ το μην δι ε ε λε ε εγ

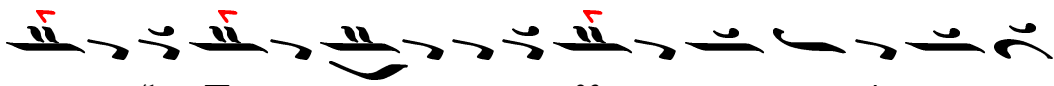
ξας η σχυ υ νε της α μαρ τι ι ι ι ας την φα α

α λα α α α γγα και δι α τς το βο ω μεν

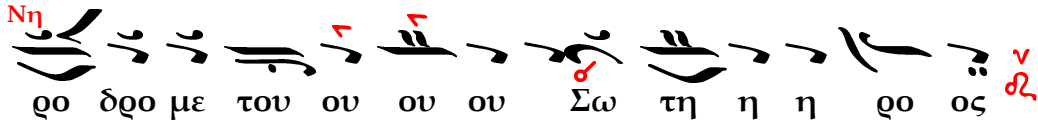
Βα πτι στα α α Ι ι ω α α α αν νη ως

 ε χων παρ ρη η σι ι ι αν εκ τε νως ι κε

 ε ε τε ε ε ευ ε υ περ των ψυ χω ω

 ων η η η η μων

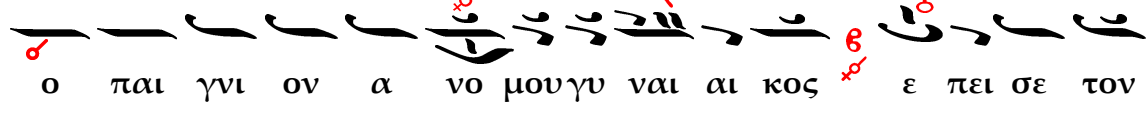
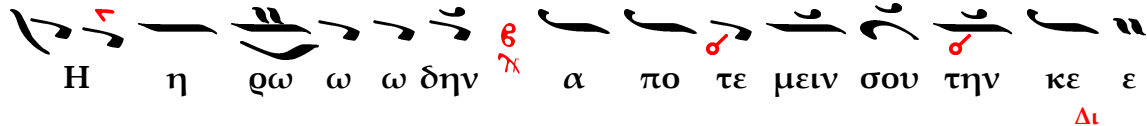
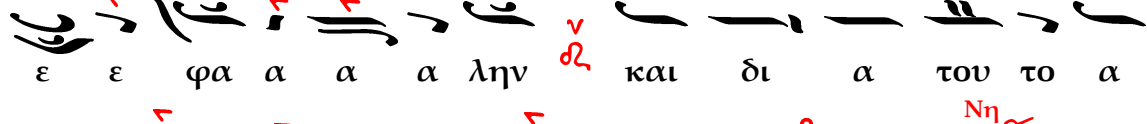
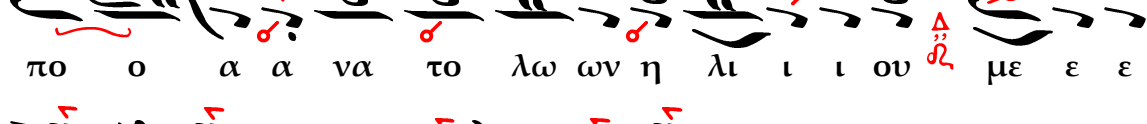
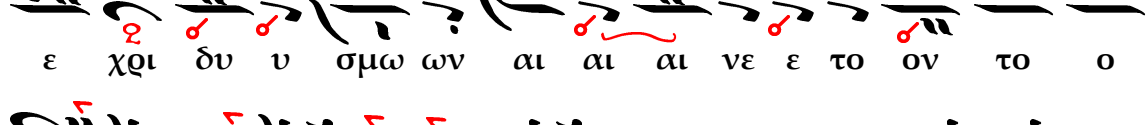
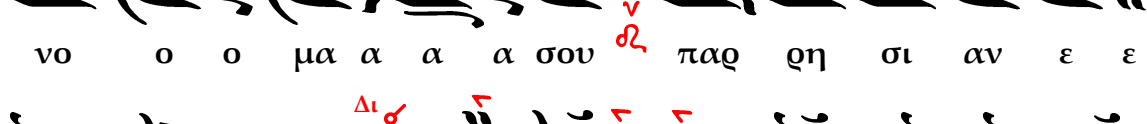
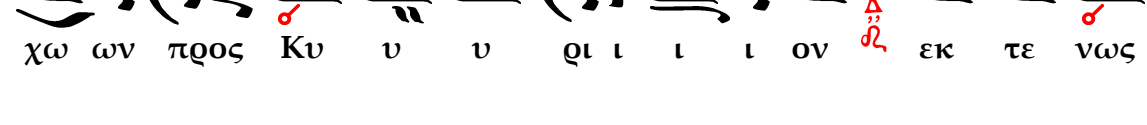
Ἦχος πλ. Νη ρ

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

 ρο δρο με του ου ου ου Σω τη η η ρο ος

 συ υ βα σι λει ει εις η η λε ε εγ ξας πα

 ρα νο μι ι αν μη ερ γα α α α ζε ε ε ε σθαι δι

 ο παι γνι ον α νο μου γυ ναι αι κος ε πει σε τον

 Η η ρω ω ω δην α πο τε μιν σου την κε ε

 ε ε φα α α α λην και δι α του το α

 πο ο α α να το λω ων η λι ι ι ου με ε ε

 ε χρι δυ υ σμω ων αι αι αι νε ε το ον το ο

 νο ο ο μα α α α σου παρ ρη σι αν ε ε

 χω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον εκ τε νως

ι ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Nη} του σω
 θη η ναιτας ψυ χα α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

^χ Καὶ νυν καὶ α εὐ καὶ εἰς τῆς αἰ
 ω νων α μην

A νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
 συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
 στῶ σων οι κε των πα ρα κλησεις δε χου πα να μω
 με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πταισμα
 των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με ε
 νη δυ σω ω πεισωθηναι παν τας η μα α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι. -Θ.

Μνη ἡ μη δι και 8 μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τ8 Κυ ρι 8
Προ οδρο με 6 α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον 6
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων 6 ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τ8 κο ο ο σμ8 Δ και πα ρε χοντα

η μιν το με γα ε ε ε λε ος Δ

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α θ τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη Δ
Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον θ αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλάνθρωπᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *